

DE ADMIRAAL.

En toen wou u me zien? Juist, moedertje, juist! (*hij knielt naast haar stoel en vat haar beide handen.*)

(*De luitenant Jan Boudewijnsz heeft zacht geklopt en doet, geen antwoord ontvangende, de deur open. Hij blijft op den drempel staan. Marten en Els gluren boven aan de trap naar binnen.*)

DE LUITENANT.

(*na te vergeefs door een kuch van zijn komst blijk te hebben gegeven, verlegen.*) Op order van Mijnheer de Raadpensionaris, die juist is aangekomen, heb ik Uw Edelheid ten stadhuize te noodigen.

DE ADMIRAAL.

(*hem wenkend heen te gaan.*) Straks . . . straks! (*den luitenant met een diepe buiging af.*) Weet u waar ik 't eerst aan dacht, toen 'k van morgen aan wal stapte? Aan den kuier met u naar Middelburg, toen 'k amper kon loopen. Weet u nog wel waarom ik meê mocht? Ik had den vorigen dag veel kwaad gedaan. Ik had om wat snoepgoed in 't winkeltje „de suikerde Erwt” van lange Griet te koopen, uit uw kous in de kleêrenkist een zesthalf . . . gestolen. (*Alida richt zich wat op en begint hem aan te zien.*) Maar toen ik het zoet tusschen mijn tanden had, smaakte 't me niet . . . dorst ik geen van de buurvrouwen aanzien . . . ons huis niet meer in. Ik dwaalde het duin op . . . ! Maar eindelijk wist ik wat ik doen moest, om weer vroolijk te kunnen worden . . . Ik ging naar huis . . . zei vader en u wat ik gedaan had. Vader gaf me een duchtig pak slaag waar hij gelijk in had . . . maar u gaf me in 't geniep een zoen en nam me den volgenden dag meê naar stad . . . en u droeg me zelfs de laatste helft van den weg, omdat ik niet meer kon. Weet u 't nog?

ALIDA.

(*vriendelijk.*) Ja, ja! Of ik 't weet! (*ze buigt het hoofd nog meer naar 't zijne en staart hem in de oogen.*)

DE ADMIRAAL.

'k Heb nooit weer gestolen, Moeder, en ben altijd de waarheid blijven zeggen. Ik bleef denken . . . aan dien zoen. Geef er me nu ook een!

ALIDA.

(*hartelijk.*) Ik zie je oogen! (*zij geeft hem een kus en legt de bevende hand op zijn hoofd.*) 't Is dat groote hoofd . . . Mijn jongen! Mijn jongen! Even vier was je toen we dien kuier deën. Je hebt sedert goed opgepast, hoor! (*zacht roepend.*) Else! Else!

DE ADMIRAAL.

Wat wil u, moeder?